

Zápis ze zasedání č. 5 Akademického senátu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity

ze dne 16. dubna 2012

Program:

- 1) Schválení programu jednání
- 2) Schválení zápisu z minulého zasedání
- 3) Projednání opatření děkana ke Studijnímu a zkušebnímu řádu Masarykovy univerzity
- 4) Výroční zpráva o činnosti a hospodaření fakulty v roce 2011 (předkládá děkan) s následnou zprávou a hlasování o schválení
- 5) Zásady obsahu a přístupnosti složek a dokumentů na stránkách AS PřF (dokumentovém serveru) a obsah složky k vysokoškolské reformě – hlasování o usnesení předkládaném dr. Zemánkem
- 6) Praxe využívání Knihy přání, stížností a pochval; upřesnění povinnosti zodpovědných pracovníků reagovat na vložené podněty (na návrh dr. Zemánka)
- 7) Různé

Závěry a usnesení:

1. Schválen zápis ze zasedání č. 4.
2. AS PřF projednal opatření děkana ke Studijnímu a zkušebnímu řádu Masarykovy univerzity.
3. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření fakulty v roce 2011 byla AS PřF schválena.
4. AS PřF schválil následující strukturu a správu dokumentového serveru AS:
 - Složka „Zápisy ze zasedání“ – veřejně přístupná
 - „Studentská komora“ – veřejně přístupná, podložky omezeny dle potřeby
 - „Interní dokumenty“ – přístupná pouze členům AS PřF
 - Ostatní složky – přístup po přihlášení do ISuPráva spravovat má předseda a místopředsedové senátu, u složky se zápisy také dokumentační komise.
5. Usnesení: Odpovědné osoby jsou povinny reagovat na jakékoliv podněty v Knize přání, stížností a pochval v přiměřené lhůtě (14 dnů).
6. Senát žádá pana děkana a paní tajemnici o prověření funkčnosti a nastavení aplikace Kniha přání, stížností a pochval.
7. Příští zasedání senátu se bude konat v pondělí 14. května 2012.

Průběh jednání

1) Schválení programu jednání

Schlaghamerský: Pan děkan se omlouvá, musí na jiné jednání a nemůže se dnes zúčastnit.

Přečteny všechny body programu. Jsou nějaké připomínky k programu?

Kašparovský: Připadá mi zbytečné mít dva body o stejném obsahu a to body 5 a 6 podle navrženého programu. Navrhuji body sloučit. Jestliže během bodu 5 vyřešíme, jak má fungovat náš server, pak nemá v bodu 6 smysl se k tomu znovu vracet.

Schlaghamerský: Dobře body 5 a 6 budou projednány jako jeden bod. Podle toho jak se bude diskuze vyvíjet, se můžeme rozhodnout zda bod 6 zařadit či nikoli.

Zemánek: Souhlasím.

Hlasování o takto pozměněném programu jednání (viz výše).

Pro 19 senátorů, žádný proti, nikdo se nezdržel.

2) Schválení zápisu z minulého jednání

Prát: Ve zkratce CETOCOEN se někde vyskytuje K jinde C.

Majerová: Vystává otázka, proč jsme schvalovali provozní řád RECETOXu, když dnes je to CETOCOEN, proč jsme pak před rokem a půl schvalovali přejmenování RECETOXu na CETOCOEN.

Dvorská: To muselo být ještě před tím, než jsem nastoupila do mé současné funkce.

Kašparovský: Tehdy byl schvalován název nového ústavu.

Došlá: I já si na tuto situaci vzpomínám, ale v každém případě názvem ústavu je stále RECETOX. Navrhuji vám nadále používat název RECETOX a do příštího zasedání si najít dokument, ve kterém se to schvalovalo, aby se problém vyjasnil.

Kašparovský: Přesné znění: „Akademický senát schvaluje zřízení Centra pro výzkum toxických látek v životním prostředí a souhlasí se zrušením Výzkumného ústavu pro výzkum životního prostředí a toxikologii.“ My jim tedy musíme říkat CETOCOEN. Správně tedy Centrum pro výzkum toxických látek v prostředí. Takže už se to nyní nejmenuje RECETOX.

Schválení zápisu.

Pro 19 senátorů, žádný proti, nikdo se nezdržel.

3) Projednání opatření děkana ke Studijnímu a zkušebnímu řádu Masarykovy univerzity

Bochníček: Vážený předsedo, vážení členové akademického senátu, jak jistě víte, od 1. února platí nový univerzitní Studijní a zkušební řád. Naší povinností je nějakým způsobem na něj reagovat a postihnout změny. Idea inovovat opatření děkana je již starší a první jednání proběhla před dvěma lety. Opatření ale bylo pozdrženo, protože jsme se dozvěděli, že se chystá nový SZŘ jako celek. Jeho samotná platnost se oproti původním předpokladům hodně odsunula, takže to trvalo téměř dva roky od prvních úvah, kdy opatření děkana už máme připravené. Nyní ho předkládáme k projednání na tomto senátu. Senát opatření nemusí schvalovat, ale pan děkan se dobrovolně rozhodl, že opatření bude projednáno i na fakultním senátu. Text nového znění jste dostali mailem a nové věci byly pro snazší orientaci barevně odlišeny. Věci, které byly vymazány, nejsou v textu zaznamenány. Tyto případné rozdíly můžete zjistit přímou konfrontací se starým opatřením děkana, které ještě nyní platí. Předložená verze je velmi blízká tomu, co bylo projednáno na pedagogické komisi, na kolegiu děkana a také se zástupci studentské komory, které si pan děkan pozval, aby se dalo reagovat na případné připomínky, než vznikne kompletní opatření a aby bylo možné jejich návrhy zapracovat. Objevil jsem nějaké drobnosti, které sice nevzbudí velkou diskuzi, ale dovolím si na ně upozornit. Jedna z posledních věcí, které se do opatření doplňovaly, byl seznam garantů a zástupců pro pedagogické záležitosti, a tam jsem chybně uvedl prof. Glatze jako garanta jak bakalářského tak magisterského programu biochemie. Ve skutečnosti je garantem pouze magisterského studia a u bakalářského je to doc. Mandl.

Kašparovský: Ředitel ústavu může být zároveň i garantem oboru?

Bochníček: Ano, domnívám se, že to s ničím nekoliduje.

Kašparovský: Měl jsem za to, že je přímo ve statutu, že ředitel nemůže být garant. Protože se jedná o neslučitelnou funkci garanta studijního programu a ředitele.

Došlá: Garanti mají být jakousi opozicí právě řediteli ústavu.

Kašparovský: Garant podléhá přímo děkanovi.

Dvorská: V organizačním řádu je, že garant podléhá ve své činnosti přímo děkanovi.

Kašparovský: Já si podle toho myslím, že není možné, aby byl ředitel současně garantem.

Bochníček: V tom případě tu ale máme kolizi. Já jsem to převáděl z nejnovějších materiálů, které byly předkládány v minulém roce.

Schlaghamerský: V tom případě by to nebyla jediná kolize. Článek 27, zatím jsem jej zběžně prohlédl a zatím tam takové omezení nevidím.

Zemánek: Ředitel je neslučitelný pouze s rektorem, prorektorem, děkanem a proděkanem. Garant předkládá nějaké výsledky řediteli, což by mohlo být mírně komické, měli by to předkládat sám sobě, ale není to rozhodně v rozporu.

Došlá: Když jsme statut fakulty psali, tak to bylo opravdu myšleno tak, že je garant nezávislý na řediteli ústavu. Děkan kontroluje garanty.

Kašparovský: Je to někde napsané, akorát si nemohu vzpomenout kde.

Bochníček: Další kolize je u prof. Šmardy, prof. Černocho.

Schlaghamerský: Bod (čl. 26 (3)), který potom působí komicky: „Ředitelé ústavů pověřených uskutečňováním studijního programu navrhuji děkanu jmenování a odvolání garanta tohoto studijního programu.

Kašparovský: A to je podle mě neslučitelné.

Došlá: Právě tak to bylo zamýšleno a aby nebylo možné funkci zneužít.

Schlaghamerský: To by pak navrhovali a jmenovali sami sebe.

Došlá: Garant by měl mít tu funkci alespoň částečně nezávislou. Odpovídá to tomu duchu. A bylo by možné tyto tři případy nějak ošetřit.

Bochníček: Musím říct, že vzhledem k novým akreditacím byl problém právě s garanty, protože je potřeba další komise. Dřívější praxe byla taková, že jeden člověk mohl být garantem jen jednoho oboru na dané úrovni. Takže na některých ústavech byl problém rozdělit garanty jednotlivých stupňů. Navíc garant musí získat kvalifikaci. Takže najít osoby garantů je obtížné. Tyto změny, které tuto věc komplikují, vznikly právě takovýmto způsobem.

Schlaghamerský: Vzhledem k tomu, že to senát neschvaluje, ale pouze projednává, se shodneme na tom, že to senát nedoporučuje, ale jste to vy pane proděkaně a pan děkan, kdo musí posoudit, zda je to z praktického hlediska v pořádku. Pokud opravdu není možné někým jiným funkci obsadit, pak se nedá nic dělat. Není zde přímý rozpor, ale v pořádku to není.

Bochníček: Je to dobrý postřeh, který jsem si neuvědomil, ale garanty programu už schválila Vědecká rada před téměř půl rokem a již jsou fixováni tímto schválením a i senát je schválil. Bereme to na vědomí, ale v současné době nelze v seznamu udělat změnu.

Schlaghamerský: Sleduje i Vědecká rada statut? Nebo je senát jediný, kdo jedná podle statutu? Mám podezření, že ostatní orgány statut příliš nevnímají.

Bochníček: Není to tedy napsáno výslovně, ale bylo to tak myšleno.

Došlá: Já, říkám, že přesně tak to bylo myšleno a právě proto by bylo absurdní, kdyby byl ředitel i zároveň garantem.

Kašparovský: Až najdu přesné znění daného opatření, kde se zmiňuje, že funkce musí být rozdělené, pak vám to pošlu.

Bochníček: Dříve to bylo bez problému celá léta například na fyzice.

Schlaghamerský: My jako senát tento bod pouze projednáváme.

Bochníček: Pojďme k dalším změnám opatření. Článek 14 odstavec 1, tam je odkaz na článek 16, odstavec 10, avšak nyní ten odkaz již postrádá smysl. Text tam je plnohodnotný a odkaz bude smazán. Toto jsou asi všechny drobnosti, které jsem odhalil při přípravě na dnešní zasedání.

Schlaghamerský: Pro jistotu se ještě jednou zeptám na to, co je psáno černě?

Bochníček: To je původní text, co je červené je nové a co bylo vymazáno, není vidět vůbec.

Lízal: Přibyl jeden bod, na který jsem i sám upozorňoval, aby se to ošetřilo, ale zároveň si myslím, že jde o věc, která by měla podléhat akademické diskuzi. Článek 20, odstavec 3: „Student má právo přistoupit k obhajobě i když je v některém z posudků hodnocen známkou F.“ Doposud to nebylo nikde ošetřeno, zda se k obhajobě může, či nemůže. Nově je to jasně zakotveno. Zajímá mne, za jakých podmínek nemůže být student připuštěn k obhajobě, pokud s jedním posudkem k obhajobě může?

Bochníček: Když vyučující neudělí zápočet z Diplomové práce IV, pak se nedostane ani ke státní zkoušce. Tento bod byl vložen na základě jednání s některými zástupci studentské komory a spíše se jedná o deklaraci toho, co v hlavním těle studijního řádu není obsaženo. A právě pokud to studijní řád výslovně nezakazuje, pak je to povoleno.

Majerová: My jsme to doporučovali z toho důvodu, že jsou to věci, které se dějí. A dle mých informací bylo zatím studentovi vždy umožněno práci obhajovat. Akorát se to muselo řešit na studijním oddělení a dalších instancích a nebylo to jisté a bylo to stresující pro všechny strany. A podle mých informací to pak vždy dopadlo tak, že studentovi by mělo být necháno právo se pokusit práci obhájit. Protože školitel nebo oponent pouze nedoporučují obhajobu, nikoli rozhodují o připuštění studenta k ní. Takže pokud student přijde před komisi a vše vysvětlí, pak určitě tu možnost mít má.

Lízal: Ano, s tím souhlasím, a proto jsem trval na tom, aby tam byla tato formulace zakotvena. Protože doposud to ani na studijním oddělení nikdo nevěděl. Jde mi spíš o to, že v současné době nemůžeme obhajobu zakončit stupněm F, protože přistoupí-li student k obhajobě, pak se bude brát jakýsi průměr známek a tím pádem přicházíme o možnost dát za F.

Bochníček: Ale pokud bude hodnocena některá část za F, pak bude neúspěšná celá státní zkouška.

Lízal: Já jsem měl na mysli čistě obhajobu.

Bochníček: Tak záleží čistě na tom, jak komise rozhodne.

Schlaghamerský: Komise nemá povinnost hodnotit kladnou známkou, kromě toho hodnotí vystoupení obhajujícího studenta, které nemůže převážit psanou část, ale vliv to má.

Bochníček: Sám jsem byl přítomen obhajobě, kde ani jeden posudek nebyl F, ale obhajoba byla hodnocena za F. Navíc oponent ani vedoucí nejsou členy komise, pokud tam nejsou z nějakého dalšího důvodu, oni pouze navrhují výsledné hodnocení. Hodnocení pak má udělat komise. Je-li navržené hodnocení neodpovídající, stejně o známce rozhodne komise. Takže mi to přijde v pořádku. Vedoucí práce má právo ocenit studenta nevyhovující známkou, pokud není spokojen.

Schlaghamerský: Ono je možná otázka, co to znamená „Nedoporučit k obhajobě“? Znamená to, že člověk nemá být připuštěn, aby se obhajoval, nebo to ve výsledku znamená, že má být práce zamítnuta? Asi nikdo neví, jak to bylo původně zamýšleno. Podle mě by měla studentovi zůstat šance vystoupit a pokusit se práci obhájit.

Zbořil: Souhlasím s Vámi, je také úzus, že oponent nemusí být na obhajobě přítomen, pokud nehodnotil práci negativně – nedoporučil. Ale jestliže vedoucí nedá zápočet, pak nemá student ukončeno studium.

Schlaghamerský: Má někdo problémy s formulací, tak jak je v textu?

Kunc: V článku 14, odstavci 4 se mi zdá, že porovnávání počtu kreditu nějak nedává smysl. Tam se porovnávají počty získaných kreditů v povinně volitelném bloku v předepsané kreditové hodnotě celého studia. Asi se tam mají porovnávat jiná čísla.

Bochníček: Je tam napsáno „v daném povinně volitelném bloku“.

Kunc: Ano a je tam psáno, že má překročit hodnotu celého studia. Což není možné.

Bochníček: Možná je to nešikovně formulované.

Kunc: Minimální hodnota toho bloku a ne studia. Já jsem si myslel, že se mohou vzít kredity, které jsou nad minimální hodnotu a ty by se pak mohly uznat jako povinně volitelné.

Schlaghamerský: Jsme schopni to nějakou jednoduchou formulací vyřešit? Aby nebylo více interpretací?

Bochníček: Takže překročil minimální předepsanou hodnotu daného bloku předchozího studia.

Kunc: Pak je to jasné.

Zemánek: Já bych měl jen dotaz k tomuto bloku k článku 1, odstavci 2. Bylo nám sděleno, že máme na jednání projednat dvě varianty.

Bochníček: Dodatečně na návrh studijního oddělení byla změněna formulace článku 22. Nový SZŘ zavádí jako novinku přihlášku ke státní závěrečné zkoušce. Nicméně způsob jakým ji budeme dělat je podle rektorátu věcí fakulty. Naše jednoznačné a administrativně nejjednodušší řešení je využití mechanismu ISu. Státní zkouška je fiktivní předmět, ke kterému se stanoví zkušební termín. Definitivní přihláškou ke státní zkoušce bude, že si student zapíše tento předmět a daný termín státní zkoušky. To byla první alternativa. Alternativa dvě je ještě trochu jednodušší, protože v prvním případě by vznikly dva seznamy studentů; studenti, kteří si předmět zapsali a ti, kteří se přihlásili na zkoušku. To by vyžadovalo velmi pečlivý přístup zejména při vypisování termínů. Alternativa dvě byla, že s termínem odevzdání závěrečné práce se zobrazí seznam studentů, kteří mají stále zápis tohoto předmětu. Ti budou poté definitivně přihlášení. Přihláška se anuluje, nesplní-li podmínky, ale to se řeší v jiné části. Jediné slabé místo je rušení zápisu předmětu až po období k tomu určeném, to je nestandardní věc. Obvykle se musí napsat žádost proděkanovi a ten ještě žádá o vyjádření garanta daného oboru. A tato nestandardní věc se stává nyní součástí mechanismu. Ale v tomto případě se používá spíše jako evidence a předmět státní zkoušky není klasickým předmětem. Pan děkan se vyjádřil, že druhá alternativa se mu více zamlouvá. Obě verze vyžadují aktivitu od studenta, což je v pořádku, ale u druhé varianty to bude celkově mnohem snazší.

Schlaghamerský: Student počítá s tím, že ke státnicím půjde a jestliže se posléze rozhodne, že nikoli, tak to rozhodnutí musí udělat. Doufám, že to také bude znamenat menší počet úkonů.

Lízal: Takže to vlastně kopíruje současný stav?

Bochníček: Do jisté míry ano, ale tímto návrhem se formalizuje akt podání přihlášky, kterou ukládá nový SZŘ jako povinnost. Tímto opatřením my podmínce vyhovíme. Měla by se zjednodušit kontrola, protože nyní se studijní referentky o studenty starají ručně a vše kontrolují. Studijní oddělení má s tímto opravdu hodně práce. Další výhodou druhé varianty je, že student s přerušným studiem se nemůže přihlásit ke zkoušce, má pouze přístup k tomu, že si na počátku semestru tento předmět může zapsat. Kdežto alternativa jedna by vyžadovala individuální péči o studenty, kteří mají přerušné studium.

Schlaghamerský: Je teda nějak rozlišeno jednooborové a dvouoborové studium? Vyjde to nastejno nebo se to řeší složitěji?

Bochníček: To je spíše reakce na to, že SZŘ v §22 odděluje obory, kde jsou trochu jiné podmínky.

Schlaghamerský: Co tedy předkládáte a navrhuje?

Bochníček: Navrhuji druhé řešení.

Zemánek: Ta druhá alternativa znamená, že se studentovi automaticky na začátku posledního semestru předmět zapíše?

Bochníček: Ne, ten si musí zapsat sám. Přesný výňatek z toho paragrafu je „úmysl absolvovat státní zkoušku v daném semestru student vyjádří zápisem předmětu státní zkouška v období pro zápis předmětu“. Takže když si to v únoru zapíše, pak se očekává, že chce v jarním semestru dělat státnice. Pokud úmysl nezmění, pak péče končí, a když ho změní, tak si požádá o zrušení zápisu do termínu odevzdání závěrečné práce. A to je také v souladu se SZŘ, my jsme dali dvě data do jednoho, a tím se vyhoví formulaci.

Kunc: A kdyby se umožnilo, aby se mohl přes IS i sám odhlásit do daného termínu? To by se mělo dát v ISu nastavit.

Bochníček: To je zajímavý nápad, ale nejsem si jistý a musím se na to zeptat.

Lízal: Období pro zápis předmětu je pouze jedno a nelze udělat dvojí.

Schlaghamerský: U zkoušek to nastavit jde.

Lízal: Musely by být nastavena dvě období. Momentálně je to období jedno a snad je dokonce centralizované na celé univerzitě.

Bochníček: Ne, každá fakulta má období pro zápis v jinou dobu.

Lízal: Pak to bylo jen u zveřejnění rozvrhu.

Kunc: Pokud by to šlo, pak by bylo nastavené přihlašování normálně první dva týdny během zápisu a odhlásit do termínu odevzdání práce.

Bochníček: Tuto funkci si vybavují při přihlašování na zkoušky, případně do seminárních skupin. Nikdy jsem ale neviděl IS z pohledu studenta, takže nevím jistě.

Kašparovský: Na to existuje pomůcka, která vám ukáže IS z pohledu studenta.

Majerová: Pokud bychom přesvědčili nějakého IS technika, aby nám umožnil odhlášení předmětu během semestru, tak to bude na všechny předměty. A pak si budou v květnu moci odhlásit cokoli.

Bochníček: To je samozřejmě nepřijatelné.

Majerová: Neumím si představit, že by nám někdo vyhověl a nastavil to tak kvůli jednomu předmětu, že by to bylo v ISu vůbec možné, jelikož období zápisu je v nějakém harmonogramu a IS má nastaveno od půlnoci do půlnoci nás k aplikaci pustit a později už to nejde.

Schlaghamerský: Tak prostě bude muset student občas vykonat nějaký úkon i jinak než přes IS.

Majerová: Souhlasím. Stejně student, když nechtěl jít ke státnicím, musel jít na studijní oddělení a tam to oznámit. Nechápu, proč by se to mělo měnit.

Zemánek: Tam šlo spíše o ušetření administrativy, kdy žádost musí schválit pan proděkan a studijní zaevidovat.

Bochníček: To už bych neschvaloval. Když je takto deklarované opatření, tak to nepodléhá žádnému dalšímu schvalování. Student má prostě právo to udělat a to už pak zůstane mezi ním a příslušnou referentkou.

Schlaghamerský: Student by měl požádat písemně, aby to bylo doložené.

Bochníček: Na studijním se do složek ke studentům zakládají i emaily.

Schlaghamerský: Když je moc možností, jak může student se studijním komunikovat, pak je to příliš komplikované a zmatené.

Bochníček: Takže doplníme k alternativě dvě, buď písemně nebo elektronickou poštou. Aby se mohl na studijním oddělení založit nějaký doklad.

Schlaghamerský: Článek 8, odstavec 3, ten první doplněk a obsah té závorky. Jak je to v současné době se studenty, kteří mají dvouoborové učitelské studium? Stejně odevzdávají jen jednu práci?

Bochníček: Samozřejmě dělá jen jednu závěrečnou práci, ale plnohodnotné dvouoborové vysokoškolské studium. Ale má-li plnohodnotné studium jako jeden obor a k tomu si dodělává učitelství jako aprobaci, což není plnohodnotné studium. Dostane pouze osvědčení a ne diplom. Samotné osvědčení studentovi nedává právo učit, ještě k tomu potřebuje titul magistra.

Seidenglanz: Co když máme studenty, kteří studují odborné studium a k tomu zároveň i učitelské studium?

Bochníček: V každém studiu musí dělat závěrečnou práci. Protože je to samostatné studium.

Majerová: Článek 22, odstavec 2a. Zjistili jsme s panem děkanem, že nový SZŘ říká „v programu uskutečňovaném v českém jazyce může děkan stanovit, že závěrečná práce bude ve slovenštině nebo jiném jazyce“, což přesně odráží jak to v opatření máme. Ale v oficiálním výkladu rektorátu je „Jestliže děkan stanoví svým opatřením možnosti předložit práci v jiném jazyce, například slovenštině nebo angličtině, vztahuje se tato možnost na všechny práce v daném studijním oboru. Děkan nemůže umožnit předložit práci v jiném jazyce pouze konkrétním studentům.“ Takže buď všem nebo nikomu. Ptala jsem se právničky na vysokoškolské právo a ta mi sdělila, že výklad k SZŘ, je pouze názor a jakési doporučení, jako takový nemá žádnou právní hodnotu. Ale dá se předpokládat, že pokud by si nějaký student stěžoval na rektorátu, pak se budou řídit právě svým výkladem. Výklad nám ale není nijak nadřazený. Výklad nikdo neschvaloval, takže se nedopouštíme žádného prohřešku. Spíš upozorňuji na variantu, že pokud student zjistí, že kolegovi bylo umožněno psát v cizím jazyce a jemu ne a přečtou si tento výklad, pak si mohou na vyšších místech stěžovat.

Bochníček: O pohledu rektorátu víme. Probírali jsme jej na kolegiu děkana. Pro nás je tato rektorátní interpretace nepřijatelná, pokud by se to vymáhalo, tak na některých oborech se to povolí a na některých se to zakáže. Takže na tom paradoxně budou studenti hůře než v současné situaci.

Majerová: Ano, dospěli jsme ke stejnému závěru. Spíše jsem chtěla na to senát upozornit.

Dvorská: Pokud se to někomu povolí, tak se to povolí. Děkan vystupuje jako správní orgán, který autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech studenta na základě nějakého vnitřního předpisu, pak zamítavé rozhodnutí musí být velice dobře podložené. Pak by se to zdůvodnilo asi ve stylu, že vedoucí práce není schopen v daném jazyku práci opravit. Což by bylo opravdu složité posoudit. Nicméně my máme často rozdílné názory než na rektorátě.

Majerová: Když jsem to četla poprvé, měla jsem spíše strach, že je SZŘ a výklad norma, kterou se musíme řídit.

Dvorská: Český právní řád neuznává jiný výklad zákonů, než který provede soud. Ale mohou být různé výklady zákonů od různých osob.

Schlaghamerský: Akorát je nepříjemné, že jde z oficiálních míst něco proti duchu tady našeho opatření.

Majerová: Ještě je možnost, že by zasáhl velký senát, určitě nebudeme jediná fakulta, která s tímto bude mít problémy.

Dvorská: Fakulty se s tím ale mohou vyrovnat způsobem, že nebudou povolovat ostatní jazyky vůbec.

Lízal: Nemohlo by vedení fakulty udělat unifikované zadání závěrečných prací? Aby tam byla kolonka pro jazyk, zvláště máme-li ostatní stránky prací unifikované a pouze zadání by tak bylo u každého ústavu jiné? Osobně vidím unifikované řešení jako vhodné.

Došlá: Toto považuji za velmi rozumnou připomínku, zvláště když už se podařilo sjednotit požadavky na závěrečné práce, pak jednotné zadání už by mělo být snadnější.

Schlaghamerský: Osobně mi zadání v ISu nevyhovuje, protože mám problémy s vkládáním literatury, která není v ISu evidovaná. Pak mi takový formulář přijde proti duchu celé záležitosti.

Jelikož nejsou další připomínky prohlašujeme toto opatření za projednané.

4) Výroční zpráva o činnosti a hospodaření fakulty v roce 2011 (předkládá děkan) s následnou rozpravou a hlasování o schválení

Schlaghamerský: Podle statutu se jedná o zprávy dvě, ale pro naše účely byla sloučena. Je to dokument, který senát schvaluje.

Dvorská: Do zprávy jsem uvedla nejdůležitější údaje, které jsem považovala za směrodatné pro hodnocení činnosti fakulty za rok 2011. Údaje ekonomické, personální, studijní, o vědě a výzkumu a také o ústřední knihovně a botanické zahradě. Omylem jsou zaměněny položky náklady a výnosy. Ráda bych upozornila na financování výzkumných záměrů, které se změnilo. Jedná se o záležitost, na kterou fakulta v počátcích doplatila, kvůli rektorátním hodnocením. Protože jsme měli velmi vysoké výnosy a pak to vypadalo, že máme i velmi mnoho peněz a to bylo předmětem velkých diskuzí. Když se to posléze zredukovalo na ty peníze, které jsme měli předtím, na ty dvě třetiny výzkumných záměrů, tak pak už to tak nebylo. My jsme se postarali, aby naši zástupci na různých fórech to co nejvíce a dostatečně prezentovali. Ráda bych také zmínila převod prostředků a zaměstnanců na CEITEC. Další čísla už máte v tabulkách. Při porovnání s rozpočtem, který jste schvalovali, jsou ve výsledku trochu jiná čísla, než která najdete ve velkém rozpočtu. Ale tyto statistiky jsou podrobnější. U personálních záležitostí máte základní mzdové charakteristiky. U výzkumu a vývoje byla struktura zprávy zachována a je tedy možné tuto část porovnávat. Při tvorbě nových webových stránek jsme zjistili, že se staré zprávy ztratily a pracujeme na jejich obnově. Pracujeme také na nové struktuře zveřejňování nových fakultních předpisů. Zejména nová opatření týkající se studentů jsou nepřehledně přístupná v ISu, a proto chceme zavést nějakou jednodušší formu tak, aby to bylo přístupné přes přihlášení přímo z webu fakulty.

Řezáč: V personalistice průměrný přepočtený stav u všech položek byl vždy nižší než ten evidenční stav. Tomu nerozumím.

Dvorská: Na to vám nejsem schopná odpovědět, proč se tato čísla liší. Písemnou odpověď zašlu panu předsedovi mailem.

Schlaghamerský: Na straně 9 se srovnávají procenta za rok 2010, nemělo tam být za rok 2011?

Dvorská: Ano, to má být 2011.

Schlaghamerský: Na straně 11, pod tabulkou je poznámka „obor matematika-biologie“, to má být matematická biologie?

Dvorská: Já jsem tam měla uvedeno IBA a pak jsem to zapoměla opravit. Jednalo se o specifickou otázku ohledně IBA, kterou jsme řešili s panem Zemánkem. Nakonec bylo z vedení fakulty rozhodnuto, že to bude napočítáno tam, kde je to akreditováno.

Schlaghamerský: A ještě na stejné stránce jsou prospěchová stipendia. Jak je možné, že dva studenti dostali nižší částku než zbylých 69?

Dvorská: Tam je to rozděleno podle opatření děkana. Ti, kteří to splnili celé, dostali plnou výši a ti, co něco nesplnili, dostali jen část stipendia. Bylo to řešeno nějakou výjimkou. Taky vám to zodpovím mailem.

Dvořák: Na straně 15 je napsáno, že máme 846 doktorských studentů a z toho 130 zahraničních včetně slovenských. Existuje nějaká statistika kolik je těch slovenských

na fakultě vůbec? Na další stránce je dále napsáno, že celkem 77 studentů jelo na stáž do zahraničí na Erasmus a jiné další mobility. Kolik studentů naopak na naši fakultu přijelo? To by byla čísla, která vypovídají o tom, jak je naše fakulta atraktivní pro zahraniční studenty.

Dvorská: To se asi vede na Centru zahraničních studií, takže to nemá naše oddělení vědy a výzkumu.

Došlá: Na centru zahraničních studií sledují jenom Erasmus a další stáže už nesledují. Například ty, které jsou v rámci vědy a výzkumu. Takže číslo Erasmus je jen podmnožina všech, kteří vycestovali.

Dvorská: Ještě k těm slovenským studentům, vy jste měl na mysli statistiku slovenských studentů pro všechny obory?

Dvořák: Ano i pro bakalářské a magisterské studenty. Určitě by bylo zajímavé vidět, jestli zde fungují i jiní zahraniční studenti než Slováci.

Kašparovský: Je to dole v tabulce, mělo by to být 43 na doktorském studiu. Akorát to nebylo vidět, jak je tabulka rozdělená.

Zejska: To bylo asi rozděleno na počátku správně a pak jak se tam něco doplnilo, tak se to rozdělovalo a je to nepřehledné.

Kašparovský: Takže odpověď na to kolik přijelo studentů je 43, přes Erasmus, ale většinou se jedná o dlouhodobé pracovní pobyty. Spíše doktorandi.

Dvořák: Na konci minulého funkčního období senátu jsme se bavili o tom, že by mohla být nějaká hodnotící kritéria, která by rozhodovala o tom, jak se fakulta svým způsobem vyvíjí.

Kašparovský: Tato čísla nejsou jenom důležitá, ale během rozpočtování i velmi dobře placená. Je to parametr M, mobilita, který má naše fakulta velmi nízký. Ministerstvo nás platí za to, kolik jsme vyslali a přijali.

Dvorská: Ano to je pravda, ale my jsme znevýhodnění vůči humanitním fakultám, kde se učí jazyky jako obory a tam ten student za dobu studia alespoň jednou vyjede. Tyto fakulty pak mají vysokou mobilitu a nejlepší na tomto parametru je filozofická fakulta. Ať bychom se snažili sebevíce, nemůžeme je dohnat.

Dvořák: Nechci nás srovnávat s filozofickou fakultou. Jde o to, že i pro nás jako vnitřní parametr má toto číslo užitečnou hodnotu. Jde o to, kolik je tady studentů v cizích jazycích. Pokud neuděláme něco pro to, abychom je zvýhodňovali, tak se situace nezlepší.

Kašparovský: I předměty vyučované v angličtině pro české studenty?

Dvořák: Byla snaha vytvářet předmět v angličtině, ale nepodařilo se předměty protlačit do takových pozic, aby byly dostatečně viditelné. A na druhé straně se také čeští studenti takových předmětů bojí, což je ale nebezpečná zpětnovazebná smyčka. Studenti se bojí, protože angličtinu neovládají.

Lízal: Běžely předměty v rámci kterých byly přednášky, které byly zaplacené v angličtině. A sami studenti se vyjádřili, že o tyto předměty zájem nemají. Přednášky běžely jeden rok a pak se to zrušilo. A to se jednalo o povinné přednášky.

Řezáč: Takže RECETOX je oficiální název?

Dvorská: RECETOX je zkratka. Centrum pro výzkum toxických látek v prostředí. Tady došlo k tomu, že v rámci projektu CETOCOEN senát schválil přejmenování, ale změna se už nepromítla do organizačního řádu fakulty a to jsme zjistili až nyní.

Paruch: Na stránce 7 a 8 velkou část v celkovém rozpočtu tvoří VaVpI a OPVK. Existuje nějaká předběžná analýza toho, co se stane po roce 2015, kdy všechny tyto projekty skončí?

Dvorská: Písemný materiál není, ale nějaká analýza existuje. Pokud jde o projekty OPVK, které jsou menší, avšak celková suma je velká a pro fakultu závažná, tak již dnes

některé projekty končí a u těch stále běžících bude děkanát provádět vnitřní audit, v němž se zaměří i na monitorovací indikátory, možnosti splnitelnosti projektů a perspektivy udržitelnosti. Výsledky těchto analýz by mohly být ke konci roku. Již nyní tušíme, že některé projekty budou problematické, přestože jsou dobře hodnoceny v rámci monitorovacích zpráv, protože u nich dochází k různým odkladům plnění indikátorů z důvodu vyššího zastoupení slovenských studentů v některých oborech, kteří však nejsou do monitorování započítáváni a tím monitorovací indikátory nebudou splněny pro nedostatek studentů z České republiky. Budeme tedy zkoušet žádat o změny monitorovacích indikátorů, v nichž jsme se zavázali, že předměty budou modernizovány pro určitý minimální počet studentů, který nyní nesplňujeme. Snad nám ministerstvo vyhoví, protože za situaci nemůžeme, nelze přijímat přednostně studenty z Česka, musíme respektovat výsledky přijímacího řízení. Žádost musíme poslat včas, tedy dříve než půl roku před skončením projektu, kdy už nelze nic měnit. Tímto se tedy budeme snažit eliminovat rizika pro fakultní rozpočet. Pokud jde o projekty VaVpI, tak tady se jedná o opravdu velké částky, které v současné době na fakultě jsou. U projektu CETOCOEN si dělají vlastní analýzy a udržitelnost projektu berou velmi vážně, plní si volnými prostředky Fond provozních prostředků tak, aby byli schopni tu udržitelnost financovat. Projekt prof. Černáka zatím běží pouze rok, takže udržitelností jsme se tam ještě nezabývali, nicméně jsme připraveni i zde vyhodnotit parametry udržitelnosti zejména z hlediska finančních prostředků. Ministerstvo slibuje, že u projektů VaVpI v prioritní ose 1 a 2 udržitelnost zabezpečí pomocí projektu OPVK, což je sice netradiční řešení, ale zdá se, že na udržitelnost by tam byly pouze mzdové prostředky. Co se bude dít s udržitelností přístrojovou a jakým způsobem to hodlají financovat se zatím neví. Nicméně fakulta se v projektech zavázala udržitelnost realizovat, takže nějakým způsobem to budeme muset řešit. Dalším projekt CESEB je poněkud odlišný od předchozích, je v prioritní ose 4 a je prvotně zaměřen na řešení prostorových potřeb pro výuku studentů všech biologických oborů a výzkum. Pokud budou biologické obory pokračovat v té podobě, v jaké jsou, tak udržitelnost tam bude zajištěna. To co nás však bude trápit, budou větší náklady na provoz čtyř nových pavilonů v kampusu, protože obecně jsou v kampusu náklady na provoz vyšší.

Paruch: Existuje nějaká analýza, co se stane s průměrnou mzdou na fakultě po ukončení těchto projektů?

Došlá: Zkoušela jsem si udělat odhad, ale je v tom mnoho parametrů. Výzkumné záměry nám přešly na institucionální podporu, která je pro letošní rok definovaná podle bodů a zatím to vypadá, že tento způsob financování by měl zhruba zůstat i pro ten další rok 2013, i když je možné, že se malinko změní v prospěch Akademie věd. Druhou změnou s dopadem do mezd jsou projekty OPVK. Některé projekty již skončily a 8 projektů bude končit v říjnu 2013. Od roku 2014 tedy projekty již nebudou, což je záporná derivace od roku 2014. Třetím parametrem, který se bude měnit, je počet studentů a změna financování, což opět bude zápornou derivací. Dle modelování mi vychází, že nejlepší mzdová situace byla v roce 2011, v roce 2012 by to mělo být zhruba stejné a pak už jen horší. Nicméně v evropských fondech peníze pořád jsou, takže je šance, že se budou vypisovat nějaké další programy a že by se jich dalo v roce 2014 a 2015 využít. Teď jsme tedy na tom relativně dobře, ale zákonitě to nemůže trvat věčně.

Paruch: Ale pokud se podíváme na průměrný plat na fakultě, tak to není nic moc.

Lízal: Druhá věc je, kdo ten uváděný průměr z nás má.

Zejda: Průměr je velmi zavádějící veličina.

Dvorská: Doplním ještě jednu informaci. Rada vlády ještě zatím nerozhodla, jakým způsobem bude řešit institucionální podporu pro rok 2013. Skončilo vkládání výsledků do RIVu. Podle posledních informací se bude z institucionální podpory fixovat 80 % střednědobého výhledu. Je tedy stanoveno vládou nějaké číslo objemu peněz střednědobého výhledu pro vědu, přičemž je toto číslo nižší než byly prostředky pro rok 2011 a 2012. Z toho se bude 80 % fixovat a 20 % se bude rozdělovat poskytovatelům podle RIVu. To znamená, že se vliv „kafemlejnků“ zmenší, ale jenom u těch finančních prostředků poskytovaných vládou směrem k poskytovatelům. Poskytovatelé budou dále finance dělit podle relevantní metodiky, kterou již například představilo Ministerstvo kultury. Ministerstvo školství zatím žádnou relevantní metodiku nemá a pokud žádnou neudělá, tak potom by rozdělení v resortu školství mělo jít podle „kafemlejnků“, což by pro nás asi bylo výhodné. Pro další roky pak existují snahy zavést zcela nové hodnocení výzkumu, například hodnocení podle peer-review. Uvádí se, že tato nová strategie by se zaváděla nejdříve pro rok 2017. Předtím někdo dostane velký projekt v řádu stovek milionů korun na to, jak udělat systém hodnocení vědy v České republice, pak se bude projekt oponentovat a teprve pak se zavede nový systém, který tedy asi nebude úplně spravedlivý a pro nás ani výhodný tak, jako je „kafemlejek“, protože na naší fakultě vědci hodně publikují v impaktovaných časopisech. Bohužel systém „kafemlejnků“ je velmi ostře napadán Akademií věd, naposledy prof. Drahoš posílal materiály na Radu vlády, kde srovnával nesrovnatelné a stále jsou ze strany Akademie věd snahy ukrojit si dále více než opravdu odpovídá jejich podílu na výzkumu. Situace je tedy do budoucna poměrně nepřehledná. Pokud se to Akademii nepodaří zvrátit, protože ve hře ještě byla varianta 90 % a 10 %, tak zatím by to pro nás bylo dobré a nemuselo by dojít k větším ztrátám finančních prostředků. Otázka dále je, jak to dopadne pak s dělením na univerzitě. Je tu snaha o centralizaci institucionální podpory, které se bráníme, takže uvidíme.

Schlaghamerský: Skutečně se v OPVK počítají pouze čeští studenti? Nedovedu si představit něco podobného v Německu nebo Rakousku, kde jsou cizinci, azylanti, lidé s dlouhodobým pobytem. Tam to tak není? To by byla přece nerovnost příležitostí v rámci Evropské unie.

Zbořil: To doporučuje přímo Evropská unie.

Schlaghamerský: To je tedy těžko k uvěření.

Došlá: Je to tam v těch programech tak napsané, ale možné je to nabízet i studentům jiných národností, jen se nezapočítávají do těch limitních indikátorů. Indikátory nesledují všechny, kterým to slouží, ale počet přímo podpořených osob se počítá pouze z těch, kteří mají české občanství.

Schlaghamerský: Ale to si snad vymysleli Češi, vždyť to jde proti duchu Evropské unie.

Majerová: Je to absurdní a zkušenost s tím mám i jako lektorka. Mě může z evropských peněz školit i cizinec, což je v pořádku, ale já si nemůžu napsat, že jsem školila cizince, ačkoliv je to náš student.

Mikulík: U těch prvních projektů, kde byla podpora regionům, tam nesměli být dokonce ani studenti z Prahy, takže jsme museli z těch seznamů vyloučit Pražáky.

Schlaghamerský: Vítám pana děkana, který se vrátil z jednání na rektorátě.

Zejska: Ještě se zeptám k těm průměrným platům, bylo by možné, že by se uváděl medián?

Dvorská: U těch fakultních mezd by to šlo.

Zejska: Ještě taková drobnost, že v části výroční zprávy je napsáno, že chemické zdroje zajišťuje knihovna. Mělo by být uvedeno literární nebo informační zdroje o chemii.

Prát: Mám dotaz ke straně 9, jestli je pravda, že v prvním ročníku bakalářského studia 53,9 % studentů jej nedokončí.

Dvorská: Ano, je to tak.

Prát: A máme nějakou analýzu, že jsou to studenti, kteří neprojdou zkouškami a nebo ti, kteří sami odešli?

Leichmann: To je důsledek univerzitní strategie, které se říká prodloužené přijímací řízení a vychází z toho, že je lepší, a to i finančně, dát šanci nastoupit do prvního ročníku více lidem, přestože víme, že kapacita laboratoří ve vyšších ročnících je menší. Výsledek přijímaček je záležitostí okamžitého výkonu a když mají například chřipku, tak můžeme přijít i o dobré studenty. Tím pádem pak můžeme udělat výběr na konci prvního ročníku z většího vzorku a u zkoušek se ukáže, jestli má pro daný obor schopnosti a předpoklady. Univerzita a fakulta tedy zcela záměrně bere větší množství studentů než je počet, který v dalších letech na fakultě zůstane.

Prát: Tento systém využíváme jen my nebo i jiné Přírodovědecké fakulty v republice?

Leichmann: Dělalí to tak všichni. Původně s tím začali technické vysoké školy. Pro nás je to výhodné i finančně, protože my za ten první ročník, který tady ten student stráví, dostaneme peníze. Ekonomicky i lidsky je to výhodné.

Schlaghamerský: A bude to takto i nadále? Slyšel jsem, že financování podle prvního ročníku se má změnit.

Leichmann: V plánu je to, že se musí snížit počet přijímaných studentů a to na 96 % stavu přijímaných v posledním řízení. Je na jednotlivých fakultách a oborech, jestli tento pokles udělají v oborech magisterských, bakalářských nebo doktorských. Zapláceno dostaneme jenom 96 % stavu z minulých let.

Majerová: Studenti prvního ročníku budou placeni podle současných koeficientů?

Leichmann: To bude otázka pravidel, zatím to v pravidlech není, ale pokud se pravidla změní, může univerzita dotace na studenta změnit.

Mikulík: Pokud bych mohl mít přání, aby tabulky neměly tak tmavé pozadí, aby se daly tisknout černobíle a bylo tam vše vidět.

Dvorská: Dobře, upravím.

Schlaghamerský: Předložený materiál je poměrně komplexní v tom dobrém slova smyslu, představuje spoustu informací. Trochu jsme tu sklouzli k tomu hodnocení, jak to bude do budoucna na základě těchto dat, což je v pořádku, ale prvořadé je schválení té předložené zprávy o tom, jak to v minulém roce vypadalo.

Majerová: Co se s tím dokumentem děje dál?

Dvorská: Bude vyvěšen na webu.

Leichmann: Je to povinnost každé veřejné vysoké školy zveřejňovat tuto zprávu.

Mikulík: Každá fakulta má takovou zprávu?

Dvorská: Ano, ale není to stejně strukturované, to není nijak předepsané. Předepsáno je zveřejnit zejména základní údaje. Letos dokonce ministerstvo požadovalo po vysokých školách úplně jinou strukturu výroční zprávy než byla v minulosti. Ale protože nám to řekli až nyní a ne na začátku minulého roku, tak nám to přineslo více práce, kdy se některé údaje musely vyhledávat ručně, například celý minulý týden vyhledával pan Hladík ručně údaje v účetnictví, které nyní ministerstvo po nás chtělo. Pokud jde o strukturu, tak jsem víceméně postupovala podle struktury z minulých let.

Leichmann: Některé fakulty zprávu dokonce opatří fotografiemi a vydávají to jako barevné publikace, které potom rozdávají návštěvám.

Lízal: Chci se zeptat, zda budeme odkládat hlasování na příští zasedání vzhledem k některým změnám, které budou ve zprávě udělány?

Dvorská: V jedné tabulce je tam ten špatný přepočít akademiků.

Kašparovský: Ale to není nijak závažný problém.

Lízal: No jde jen o to, jestli budeme schvalovat dokument s jinými čísly než ten, který pak bude zveřejněn.

Schlaghamerský: Neslyšel jsem zde jedinou závažnou námitku, která by měla bránit schválení té zprávy.

Kašparovský: Fakticky je to v pořádku a formálně se to upraví.

Leichmann: Na základě zápisu je to pak možné zkontrolovat, jestli to bylo upraveno.

Schlaghamerský: Tak schvalujeme to s tím, že očekáváme, že ty drobné připomínky a chybičky budou opraveny.

Lízal: V pořádku, jen jsem to chtěl nadnést do diskuse, zda to nebude problém.

Návrh: Kdo je pro schválení Výroční zprávy o činnosti a hospodaření fakulty v roce 2011?

Pro 19 senátorů, žádný proti, nikdo se nezdržel.

5) Zásady obsahu a přístupnosti složek a dokumentů na stránkách AS PřF (dokumentovém serveru) a obsah složky k vysokoškolské reformě – hlasování o usnesení předkládaném dr. Zemánkem

Schlaghamerský: Minulý týden jsem se sešel s místopředsedy senátu a projednali jsme otázku přístupu a správy složek a dokumentů AS. Ke zvážení dáváme následující. Základní nastavení pro dokumenty senátu by mělo být omezeno pouze na přihlášené v ISu, tedy nikoliv pro kohokoliv v internetu, tak, aby nám byly předkládány dokumenty v podrobné verzi stejně jako doposud, protože na to jako senát máme právo. Sice je platné ustanovení, že zasedání senátu je veřejné, z čehož ovšem nelze vyvodit, že veškeré podklady musí být kdykoliv dostupné komukoliv. Představa o uspořádání je taková, že zůstane složka se zápisy zasedání AS, která bude v duchu minulého senátu a veřejného přístupu zasedání veřejně přístupná. Dále zůstane složka „Ostatní“ pro dokumenty, které mají volnější vazbu na činnost našeho senátu nebo takové, k nimž chceme mít přístup. V této složce by pak byly podložky. Například Tomáš Kašparovský navrhol, že tato složka by mohla být místem, kam by on rád umísťoval materiály, které získá na zasedání Rady vysokých škol. Tyto materiály jsou právě tím příkladem materiálů, kde není nikde řečeno, že o nich bude náš senát jednat, přesto si myslíme, že by to bylo užitečné. Složka „Ostatní“ by byla dostupná všem přihlášeným v ISu. V této složce by také mohla být složka týkající se vysokoškolské reformy, která je v současnosti samostatně. Nově by mohla být zřízena složka „Interní dokumenty“, která by například obsahovala podklady pro příští zasedání a další podklady důvěrnějšího charakteru, například detailnější informace k rozpočtu apod. Tato složka bude přístupna pouze členům AS, což se tam bude muset zadat ručně. Budeme pak muset považovat, jak s těmi dokumenty naložit na konci funkčního období, zda je zpřístupnit členům nového senátu. Studentská komora si vytvoří vlastní složku, do které si bude dávat své materiály a podsložky bude zveřejňovat nebo uzavírat podle závažnosti dokumentů. Současně zodpovídají za to, že interní dokumenty si nepřesunou někam jinam, odkud by byly veřejně dostupné. Pokud by chtěly komise senátu mít složku pro vlastní materiály, můžou si ji zřídit. Nyní bychom měli prodiskutovat tuto předloženou představu. A protože jsme tím současně vyřešili otázku, kam s těmi materiály k vysokoškolské reformě, tak bychom měli prodiskutovat, zda tyto materiály takto umístíme a nebo jsou takového rázu, že by na senát vrhaly špatné světlo a nechceme, aby byly součástí našich složek.

Zemánek: Měl bych pár připomínek. Současný stav je proti usnesení senátu. Minule jsme byli informováni o tom, že si předchozí senát odhlasoval, že všechny dokumenty jsou veřejné. To není pravda, cituji ze zápisu zasedání senátu ze dne 29.11.2010: „Kdo je pro veřejně přístupné zápisy z jednání a po autentizaci přístupné dokumenty k projednávání: proti 2, 1 se zdržel, zbytek pro“. Tedy současný stav složky je proti

usnesení předchozího senátu. Dále jsem nikdy neřekl, že dokumenty k reformě jsou závadné, šlo mi o formu, jakou byly zveřejněny. Pokud se to přesune podle návrhu, pak si myslím, že není potřeba hlasovat o usnesení, které jsem předložil.

Majerová: Vrátila bych se k minulému zasedání, kde senátor Zemánek uvedl, že právo vkládat do složky k reformě VŠ neměl nikdo, což jsem sama nenastavovala. Dopátrala jsem se toho, že ve chvíli, kdy lidé, kteří složku spravují jsou totožní s těmi, kteří mají právo vkládat, tak to IS vyhodnotí tak, že ponechá všem pravomoc spravovat a napíše, že nikdo nemá pravomoc vkládat. Takto to funguje u všech složek, podobně je to i u naší senátní složky, kde je uvedeno, že pravomoc vkládat nemá nikdo, protože mají právě ti lidé pravomoc spravovat. To znamená, že do složky k reformě měli pravomoc vkládat po celou dobu stejní lidé, kteří měli pravomoc spravovat, tedy předseda senátu, předsedové obou komor, paní Pakostová.

Schlaghamerský: Budeme o návrhu struktury a správy dokumentového serveru hlasovat?

Zemánek: Měli bychom hlasovat, protože platí stav, který schválil předchozí senát.

Majerová: Studentská komora se dohodla, že složka komory bude veřejně přístupná, avšak přístupnost jednotlivých podsložek bude omezena podle vložených materiálů.

Návrh pro hlasování: Veřejně přístupná bude složka se zápisy, složka studentské komory, přičemž přístupnost podsložek bude nastavena podle vložených dokumentů, další složky budou přístupny po přihlášení v ISu a složka „Interní dokumenty“ bude přístupna pouze členům akademického senátu. Práva spravovat bude mít předseda a místopředsedové senátu, v případě složky se zápisy bude mít navíc právo spravovat také dokumentační komise.

Hlasování: 17 pro, 1 se zdržel, 0 proti

6) Praxe využívání Knihy přání, stížností a pochval; upřesnění povinnosti zodpovědných pracovníků reagovat na vložené podněty (na návrh dr. Zemánka)

Zemánek: Minulý senát schválil zřízení Knihy přání, stížností a pochval (KPSP). Chtěl jsem toho využít, ale po změně struktury webových stránek fakulty jsem zjistil, že se nedá na KPSP rozumně dokliktat. Napsal jsem do ní tedy příspěvek, aby se odkaz na KPSP umístil pod část Kontakty. Navíc jsem si všimnul, že na nových stránkách chybí některé legislativní dokumenty a do KPSP jsem vznesl dotaz na zveřejnění pracovního řádu. Minulý senát také schválil, že v KPSP budou fóra, přičemž u každého budou určeni lidé, kteří budou povinni na podněty reagovat. Bohužel už se nekonkretizovalo jakým způsobem a v jaké době, takže mě osobně na podněty nikdo neodpověděl celé dva měsíce. Když jsem upozornil pana Gregera, že by mi mohl odpovědět právě on, tak se tak stalo. Všimnul jsem si také, že je v KPSP ještě o měsíc starší příspěvek, který také nebyl zodpovězen. Rád bych tedy poprosil senát, aby upřesnil usnesení minulého senátu s tím, že by tam byla na odpověď nějaká lhůta. Něco ve smyslu, že ti určeni lidé musí reagovat na ty příspěvky v přiměřené lhůtě, nejlépe do dvou týdnů.

Schlaghamerský: Reagovat by měli opět přes to fórum.

Zemánek: Ano, opět přes to fórum a to i v případě třeba pochvaly, kdy ten člověk tam může napsat např. děkujeme. Je to slušnost a reagovat by se mělo na všechny příspěvky.

Schlaghamerský: Co na to ostatní, jaké jsou vaše zkušenosti s KPSP?

Warchilová: Která osoba by měla ty podněty vyřizovat?

Zemánek: Ke každému fóru je zodpovědný jeden konkrétní člověk, případně dva. Můj dotaz byl na Oddělení informačních a komunikačních technologií, kde je zodpovědný pan Janyška a pan Greger. U každého fóra je to nastaveno jinak.

Schlaghamerský: Já jsem si stěžoval jednou na studijní oddělení a to písemně e-mailem vedoucí oddělení a dostal jsem odpovědi od pana proděkana. Když jsem později

zjistil, že existuje KPSP, položil jsem tam dotaz a odpověď jsem nedostal a abych tam denně kontroloval, jestli už tam někdo odpověděl, to jsem pak už nedělal. Viděl jsem tam například mnoho pochval na pana Bureše, je však otázka, jestli takové pochvaly skutečně vyžadují odpověď.

Zemánek: Poděkování je otázka jedné nebo dvou minut.

Schlaghamerský: Ale samozřejmě lepší stanovit reakci jako povinnost než ponechat současný stav, kdy tam člověk něco napíše a tím to vše končí.

Dvorská: Budeme muset znovu prověřit, jak jsou tam nastaveny e-maily, protože představa byla taková, že podnět má chodit tomu člověku i jeho nadřízenému a je otázka, jestli to ještě tak pořád funguje. Takže to prověříme.

Mikulík: Bylo by dobré, kdyby i odpověď chodila e-mailem tomu člověku, který tam dotaz vznesl. Jinak já mám s KPSP zkušenosti pozitivní.

Schlaghamerský: Myslím si, že ta 14-denní lhůta je velmi přijatelná, protože už nemá ani smysl se nějakým podnětem zabývat až dva měsíce poté. Samozřejmě, že pokud dotyčný odpoví po třech týdnech s tím, že byl dva týdny na dovolené, tak z toho asi nikdo nebude dělat žádný problém.

Zemánek: Proto bych měl právě tu formulaci v přiměřené lhůtě, do závorky 14 dnů a pokud bude na dovolené, nemocný nebo na zahraniční stáži, tak je to objektivní důvod a nelze ho nijak postihovat.

Schlaghamerský: Navrhujeme usnesení, které vytvoří povinnost odpovědět na podněty.

Návrh usnesení: Odpovědné osoby jsou povinny reagovat na jakékoliv podněty v Knize přání, stížností a pochval v přiměřené lhůtě (14 dnů).

Hlasování: 18 pro, 0 se zdržel, 0 proti

Senát také žádá pana děkana a paní tajemnici o prověření funkčnosti systému.

7) Různé

Zejsda: Mám dotaz na paní tajemnici, který se týká nákupu spotřebního materiálu. Jedná se o problémy nákupu přes Dynamický nákupní systém (DNS). Jeden z posledních případů je, že nám byly dodány tonery do tiskáren, které můžeme rovnou zahodit, protože jednak nejsou originální pro tiskárny, které používáme, a navíc vůbec netisknou. Když jsem se ptal na rektorátě, tak mi bylo řečeno, že oni pouze objednávají, zatímco reklamovat si to už prý musíme sami, což je teda strašný přístup. Mě to zabere spoustu času a to proto, že někdo špatně vypsál podmínky do výběrového řízení. Jak to tedy vlastně je?

Dvorská: Minulou středu proběhla porada tajemníků s novým panem kvestorem, přičemž toto byl jeden ze zásadních podnětů, který byl vznesen, kritizovali jsme především to, že do zadávacího řízení na tonery nebyly požadovány originální tonery. Na rektorátě se střetly dva právní názory. Jeden tvrdil, že by to bylo příliš rizikové, že bychom diskriminovali některé dodavatele, a druhý naopak tvrdil, že v momentě, kdy máme tiskárny ve dvouleté záruce, tak originální tonery jsou naprosto bezpečné. Je to i můj názor, takže jsem znovu požadovala, aby do toho výběrového řízení, do toho katalogu, byly zařazeny originální tonery. Samozřejmě některé firmy jsou schopny si vytisknout nálepky a dodávat nám to jako originální tonery. Nicméně my jsme již dlouho upozorňovali na to, že reklamační řízení v DNS je řešeno naprosto nedostatečně, že je nepřijatelné, aby si vědci sami něco reklamovali nebo aby tím byli zatěžovány fakulty, když nám to vysoutěží rektorát, který si platíme. Výsledkem naší stížnosti ještě za minulého pana kvestora byla novelizace směrnice na zadávání univerzitních zakázek, kde zmizela jakákoliv odpovědnost právního odboru rektorátu. A opravdu nastala situace, že pokud byste něco chtěli reklamovat, tak byste si to museli reklamovat sami,

protože právní odbor nenese žádnou odpovědnost za uzavřené smlouvy. Nový pan kvestor slíbil, že toto se změní, zadal konkrétní úkoly vedoucímu odboru veřejných zakázek tak, jak jsme to požadovali a u způsobu reklamací budeme požadovat, že když si to odbor veřejných zakázek vysoutěžil, tak to bude taky reklamovat. Požadovala jsem taky, aby UVT udělalo aplikaci přímo do DNS, kde by se měl objevit odkaz pro reklamace elektronickou formou na tu kterou konkrétní žádanku bez vypisování do excelové tabulky. Prozatím jsem na to nedostala žádnou reakci, přestože tohle požaduji už od října a urgovala jsem to každý měsíc na poradě. Snad se tedy nyní věci pohnou. V každém případě Vás prosím o zaslání popisu, co ty tonery dělají, abychom to doložili, protože právní odbor se neustále odvolává na to, že jsme v důkazní nouzi a museli bychom mít znalecký posudek.

Zejda: To mi říkali taky. Ty tonery z rektorátu prostě netisknou, můžu předložit tištěné papíry. Naopak po koupi originálu tisknu bez problémů. Navíc kolegyni se dokonce jeden toner rozpadl přímo v tiskárně a inkoust ji zcela zničil.

Dvorská: Poprosila bych Vás, abyste to vše dal do krabice a poslal mi to. Následně bychom to zanesli na rektorát s požadavkem na reklamaci.

Zejda: Dnes mi pan Ficenc říkal, že si to musíme reklamovat sami.

Dvorská: Pan magistr Ficenc už byl jednou pokárán vedoucím odboru veřejných zakázek, protože stejným způsobem reagoval na jiného vědce, který si ale stěžoval, že tonery mu vůbec nepřišly a musel pak problematicky jiným způsobem vyčerpávat peníze z projektu. Jednu tu zadávací dobu zmeškal on a celé jedno zadávací řízení tak neproběhlo. Na tom odboru jsou problémy, ale pan kvestor projevil vůli to velmi razantně řešit, takže snad se to zlepší.

Majerová: S neoriginálními tonery máme také problém, protože u tiskáren máme smlouvy o prodloužení garanční doby na tři roky, kterou jsme si zaplatili. Přitom neoriginální tonery nám poslali za stejnou cenu jako originální. Reklamovali jsme to na rektorátě, tam nás odkázali na tu firmu. Výsledný postoj té firmy a i rektorátu je, ať originální toner vytiskneme jen z 80 %, 20 % ať si necháme a ve chvíli, kdy by se tiskárna pokazila, tak abychom neoriginální toner zaměnili za ten zbytek toho originálního a takto to poslali na záruční opravu. Pokud je toto oficiální rada rektorátu Masarykovy univerzity, jak postupovat v případě reklamací tiskáren, tak s tím mám trochu problém.

Dvorská: My jsme s tím měli taky problém a střídavě buď já nebo paní tajemnice z Lékařské fakulty jsme to na každé poradě připomínkovali, protože tento přístup se nám nelíbí. Výsledek však byl takový, jaký jsem už popisovala. Požadovala jsem navíc, aby rektorát řekl, co konkrétně bude na zodpovědnosti odboru veřejných zakázek rektorátu, co si budou fakulty soutěžit sami, protože nyní máme novelu zákona o veřejných zakázkách, kde jsou velké změny a kompetence by tedy měly být jasně rozděleny. A pokud dává fakulta rektorátu 127 milionů, tak bychom za ty peníze měli dostat také odpovídající službu.

Leichmann: Kdo Vám to s těmi tonery konkrétně poradil?

Majerová: Zkusím to zjistit.

Dvorská: Vypadá to, že asi ten pan Ficenc, protože ten to má na starosti. Ale například dříve jednu soutěž vyhrála i firma, která naopak garantovala, že pokud vám dodá neoriginální tonery a vaše tiskárna, která vyžaduje originální, se pokazí, tak oni sami ji na své náklady opraví. V dalších soutěžích se už tato nabídka neobjevovala. My k tomu máme jasné námitky, že bylo špatně zadáno výběrové řízení a reklamace jsou nedostatečné, smlouvy jsou nastaveny špatně a například dříve ve smlouvách i bylo, že při dodávce kancelářských potřeb jsou povinni se ohlásit, kdy přijedou s dodávkou zboží, což umožňovalo i případnou kontrolu toho zboží při převzetí. Rektorát to ze

smluv odstranil a obrana firem je, že jsme zboží převzali a při převzetí jsme žádné nedostatky nesdělili. Přitom často jezdí kolem oběda, kdy zásilku pro cele pracoviště musí převzít jeden člověk, který není schopen vše důkladně zkontrolovat. Bylo nám už před dvěma měsíci slíbeno, že do smluv bude doplněno, že budeme mít po předání týden na ohlášení vad a aby si zboží odvezli zpět a dodali zboží nové. To se však také ještě nestalo. Je kolem toho velká diskuze a nespokojení jsou všichni. Je to důsledek toho, že někdo na rektorátě nepracuje tak, jak by měl.

Mikulík: Problém je v tom, že když toner přijde, tak v tiskárně nebo šuplíku máme ještě toner předchozí, takže to ani nejde hned zjistit, že toner je špatný.

Šimoníková: A neexistuje nějaký způsob, jak tu firmu vysoutěžit na rok a pak objednávat během roku jen od té jedné firmy?

Dvorská: Problém je v interpretaci agregačního, sčítacího pravidla a tedy toho co máme sčítat v rámci univerzity, protože extrémní interpretace Ministerstva školství je, že musíme sčítat úplně všechno. Takže cena za toner zakoupený na PřF se musí sčítat s cenou toneru zakoupeného na FSS. Tím je dosaženo hodnoty kolem 10 milionů a pokud tedy musíme sčítat opravdu všechno, pak nejefektivnější je opravdu DNS, ať si o tom myslíme cokoliv. Když uděláte rámcovou smlouvu, tak dostanete vždy jen to, co tam v té rámcové smlouvě je. Kdežto v DNS to můžete chtít v jednotlivých měsíčních periodách měnit a ten katalog rozšiřovat nebo zužovat. Takže v tomto stavu je nejefektivnější DNS. Pak se však do toho vloží lidský faktor a vypadá to tak, jak to vypadá. Objeví se ti, kteří se bojí do toho zakotvit požadavek na originální tonery, přestože je na naprosto legitimní důvod a přestože u Úřadu pro hospodářskou soutěž bychom nemohli případný podnět prohrát. Rámcové smlouvy se musí soutěžit na stejnou hodnotu, jako se soutěží DNS, tedy jako nadlimitní zakázka. Lhůty pro vysoutěžení rámcové smlouvy byly kolem tří měsíců, nyní už budou šest měsíců. To znamená, že začnete soutěžit, po době 6 měsíců máte vysoutěženou smlouvu a protože potřebujete změnit katalog, tak ihned začínáte soutěžit znovu pro další rok. Navíc povinná administrativa kolem soutěžení je velmi drahá. A nepomohlo by v naší situaci ani to, kdyby byla fakulta samostatný zadavatel, protože my jsme příliš velká fakulta vzhledem k objemu ročních nákupů, což by bylo problematické. Stačilo by tedy, kdyby ministerstvo nebylo tak extrémním svým přístupem na agregaci a nejefektivnější systém by byl, kdyby si každý ústav soutěžil z elektronických nabídek sám, ale tohle nám bohužel nikdo nedovolí. A navíc ještě k tomu u tonerů a počítačů se typicky mění cena pomalu ze dne na den a každý měsíc může být cena i o nějaký tisíc odlišná a navíc rychle zastarávají, takže tam ani nemá cenu dělat nějaké dlouhodobé kontrakty. Ale bohužel, máme veřejné peníze, někdo nám nastavil pravidla s kterými se musíme nějak poprat, a ještě by to celkem šlo, kdyby odpovědní lidé pracovali dobře.

Schlaghamerský: A ministerstva samotná také postupují tak, jak musíme my?

Leichmann: Ano, jednotlivá ministerstva ano. Ale je návrh, že to bude dělat jeden úřad vlády pro všechna ministerstva.

Dvorská: A bude k dispozici elektronické tržiště, kde se to bude soutěžit. Pokud takové systémy budou, pak by elektronicky určitě soutěžila i fakulta, protože soutěžit položky jednotlivě se zadanými požadavky a příchozími nabídkami by bylo jednodušší a efektivnější. Současná centralizace je zruďná a zruďně to vykládá nejen ministerstvo, ale i Úřad pro hospodářskou soutěž.

Leichmann: Univerzita o tom ví a s ministerstvem o tom jedná. Ale ministerstvo na to žádným způsobem nereaguje a naopak pravidla zpříšňuje.

Dvorská: Když se podíváte na příručku OPVK nebo VaVpI je to hrůza a nás to paralyzuje a stojí to peníze, které byste mohli mít na výzkum.

Schlaghamerský: Příští zasedání AS se bude konat v pondělí 14. 5. 2012, zasedání bude řídit předseda zaměstnanecké komory AS a bude se konat v případě, že se v e-mailové anketě kladně vyjádří k účasti na tomto zasedání většina senátorů.

Prezence:

Přítomno bylo 19 senátorů.

Komora akademických pracovníků:

Doc. RNDr. Vít Gloser, Ph.D.; Mgr. Tomáš Kašparovský, Ph.D.; doc. Mgr. Michal Kunc, Ph.D.; RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Mikulík, Ph.D.; Mgr. Kamil Paruch, Ph.D.; Mgr. Martin Řezáč, Ph.D.; Mgr. Daniel Seidenglanz, Ph.D.; Dipl-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Zbořil, CSc.; RNDr. Miloslav Zejda, Ph.D.; Mgr. Petr Zemánek, Ph.D.

Komora studentů:

Mgr. Pavel Dvořák; Bc. Miroslav Krepl; Mgr. Eva Majerová; Bc. Tomáš Prát; Mgr. Ondřej Šerý; Lucie Šimoníková; Mgr. Tereza Warchilová

Hosté:

Doc. RNDr. Zdeněk Bochníček, Dr.; prof. RNDr. Zuzana Došlá, DSc.; RNDr. Mgr. Daniela Dvorská; doc. RNDr. Jaromír Leichmann, Dr.

Omluveni:

prof. RNDr. Jiří Kalvoda, CSc.; Mgr. Ondřej Mulíček, Ph.D.; doc. Mgr. Petr Vašina, Ph.D.; Bc. Tomáš Buryška; Bc. Ludmila Daňková; Bc. Iva Petráňová; Mgr. Vendula Roblová; Mgr. Pavel Souček

Zasedání řídil:

Dipl-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.

Zapsal:

Bc. Tomáš Buryška

RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.